

Poniedziałek 19 Stycznia
św. Józefa Sebastiana Pelczara

07:00 /zbiorowa za żywych/

- Dzięczyna za udaną operację z prośbą o dalsze łaski i zdrowie dla wnuka
- Przez wstawiennictwo Matki Bożej o rozwiązanie węzłów i pokój serca dla dzieci.
-

Wtorek 20 Stycznia

07:00 + Maria Jeka od sąsiadów i przyjaciół

Środa 21 Stycznia

07:00 /zbiorowa za zmarłych/

- + Piotr Trojka
- + dziadkowie: Jan i Franciszka/ona/
- + dziadkowie Mach: Leon i Brygida
- + Agnieszka Heft
- + Amtoni, Agnieszka, Augustyn, Jan, z rodziny Bisewskich
- + Ceynowa: Jan i Marcjann
- +
- +

Czwartek 22 Stycznia

07:00 + dziadkowie: Jeka i Renusz

Piątek 23 Stycznia

07:00 + Ciskowscy: Aniela i Feliks, dziadkowie z obojga stron

Sobota 24 Stycznia

św. Antoniego opata

18:00 + Ewa Ciskowska w r. śm., jej mąż i syn

Niedziela 25 Stycznia

III zwykła

08:00 + Hubert Jutrowski

10:30 + Jeka: Michał w r. śm. i Jadwiga

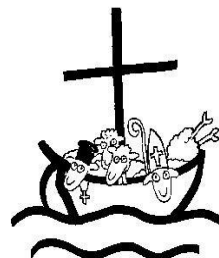
16:00 + Czapp: Elżbieta i Stefan, Adam Ellwart

MISERICORDIA DOMINI

PARAFIA RZYMSKOKATOLICKA MIŁOSIERDZIA BOŻEGO UL. GOŚCINNA 12,
84-120 CHŁAPOWO, TEL. 602 574 613 WWW.PARAFIA.CHLAPOWO.PL
Numer parafii konta 58 8349 0002 0030 2696 2000 0010

OGŁOSZENIA DUSZPASTERSKIE

II Niedziela Zwykła - 18 stycznia 2026 r.

1. Rozpoczął się Tydzień Modlitw o Jedność Chrześcijań, który obchodzony jest od dzisiaj do 25 stycznia, pod hasłem: „*Jedno Ciało. Jeden Duch. Jedna nadzieja*” (por. Ef 4,4) .
2. W poniedziałek przypada wspomnienie św. Józefa Sebastiana Pelczara w środę przypada wspomnienie św. Agnieszki – dzień babci, następnego dnia dzień dziadka, zaś w sobotę przypada wspomnienie św. św. Franciszka Salezego.
3. U ministrantów do nabycia za dobrowolną ofiarą biuletyn parafialny i Gość Niedzielny w cenie 10 PLN.
4. Biuro parafialne czynne w tym tygodniu w poniedziałek i środę bezpośrednio po rannej Mszy św. W drugim tygodniu ferii będzie nieczynne.
5. Jeśli ktoś z nieobecnych chciałby przyjąć kolędę, to termin dodatkowy jest w czwartek. Zgłoszenia przyjmuje telefonicznie, mailowo, czy osobiście w biurze, albo w zakrystii.
6. Za tydzień po Mszy św. zbiórka do puszek na ogrzewanie kościoła.
7. Taca inwestycyjna wyniosła

W dalszym ciągu zapraszamy do adoracji przy żłóbku. Na koniec prosimy Nowonarodzonego Zbawiciela, by błogosławił dzieło ekumeniczne Kościoła i nas tu zgromadzonych.

Ksiądz proboszcz Sławomir Skoblik

Jan XXIII jako pierwszy wprowadził perspektywę integralnego rozbrojenia, które można osiągnąć jedynie poprzez odnowę serca i umysłu. W encyklice *Pacem in terris* napisał: „Wszyscy muszą zrozumieć, że nie da się ani powstrzymać wzrostu potencjału wojennego, ani zmniejszyć zapasów broni, ani – co jest najistotniejsze – całkowicie jej zlikwidować, jeśli tego rodzaju rozbrojenie nie będzie powszechne i całkowite oraz jeśli nie dokona się ono i w sercach ludzkich, to znaczy, jeśli wszyscy nie będą zgodnie i szczerze współdziałać, aby usunąć z serc strach i obawę przed wybuchem wojny. To zaś wymaga, żeby w miejsce zasady, uważanej dziś za najwyższą gwarancję pokoju, wprowadzić zupełnie inną, która głosi, że prawdziwy i trwały pokój między narodami musi się opierać nie na równowadze sił zbrojnych, ale jedynie na wzajemnym zaufaniu. Ufamy, że tak stać się może, ponieważ idzie o rozwiązywanie nie tylko nakazane przez właściwe zasady rozumu, ale również w najwyższym stopniu pożądane i przynoszące wielkie dobra”.

Właśnie to jest zasadniczą posługą, jaką religie powinny świadczyć cierpiącej ludzkości, czuwając nad rosnącą pokusą przekształcania w broń nawet myśli i słów. Wielkie tradycje duchowe, podobnie jak właściwe używanie rozumu, pozwalają nam wyjść poza więzy krwi lub pochodzenia etnicznego, poza te braterstwa, które uznają tylko tego, kto jest podobny, a odrzucają tego, kto jest odmienny. Dzisiaj widzimy, że nie jest to oczywiste. Niestety, coraz częściej we współczesnym świecie słowa wiary są wciągane do walki politycznej, błogosławienia nacjonalizmu i religijnego usprawiedliwiania przemocy i walki zbrojnej. Ludzie wierzący muszą aktywnie, przede wszystkim poprzez swoje życie, zaprzeczać tym formom bluźnierstwa, które przysyłają Święte Imię Boga. Dlatego też – oprócz działania – bardziej niż kiedykolwiek, konieczne jest pielęgnowanie modlitwy, duchowości, dialogu ekumenicznego i międzyreligijnego jako dróg pokoju i języków spotkania między tradycjami a kulturami. Na całym świecie pożądane jest, aby „każda wspólnota stawiała się «domem pokoju», w którym wrogość uczymy się rozbrajać przez dialog, gdzie praktykuje się sprawiedliwość i pielęgnuje się przebaczenie” Dzisiaj bardziej niż kiedykolwiek, trzeba bowiem, poprzez czujną i twórczą kreatywność duszpasterską, ukazać, że pokój nie jest utopią.

Z drugiej strony, nie powinno to odwracać uwagi wszystkich od znaczenia wymiaru politycznego. Ci, którzy są powołani do pełnienia funkcji publicznych na najwyższych i najbardziej odpowiedzialnych stanowiskach, niech „badają wnikliwie, w jaki sposób da się najrozsądniej ułożyć na całym świecie wzajemne stosunki między państwami na zasadzie równowagi bardziej zgodnej z ludzką naturą. Równowaga ta polega na wzajemnym zaufaniu, na szczerości układów, na

wiernym przestrzeganiu zawartych umów. Sprawa ta powinna być tak wszechstronnie rozważana, aby mogła służyć za punkt oparcia do rozwinięcia przyjacielskich, trwałych i jak najbardziej pożytecznych przymierzy”. Jest to rozbijająca droga dyplomacji, mediacji, prawa międzynarodowego, niestety zaprzeczana przez coraz częstsze naruszanie mozolnie osiągniętych porozumień, w kontekście, który wymagałby nie delegitymizacji, ale raczej wzmocnienia instytucji ponadnarodowych.

Dzisiaj sprawiedliwość i godność ludzka są bardziej niż kiedykolwiek narażone na nierównowagę sił między najsilniejszymi. Jak przeżyć czas destabilizacji i konfliktów, uwalniając się od zła? Należy motywować i wspierać każdą inicjatywę duchową, kulturową i polityczną, która podtrzymuje żywą nadzieję, przeciwdziałając rozprzestrzenianiu się „podejścia fatalistycznego, tak jakby aktualne procesy były wynikiem anonimowych i bezosobowych sił oraz struktur niezależnych od ludzkiej woli”. Jeśli bowiem „najlepszym sposobem, by panować i posuwać się naprzód bez ograniczeń, jest sianie rozpacz i budzenie ciągłej nieufności, nawet jeśli jest to zakamuflowane pod maską broniienia pewnych wartości”, to takiej strategii należy przeciwstawić rozwój świadomych społeczeństw obywatelskich, form odpowiedzialnego stowarzyszania się, doświadczeń uczestnictwa wolnego od przemocy, praktyk sprawiedliwości naprawczej na małą i dużą skalę. Leon XIII jasno podkreślił to już w encyklice *Rerum novarum*: „Doświadczenie codzienne uczy człowieka, że siły ma słabe; ono go też skłania i wzywa do starania się o pomoc drugich. W Piśmie św. czytamy zdanie: «Lepiej jest dwom niż jednemu, gdyż mają dobry zysk ze swej pracy. Bo gdy upadną, jeden podniesie drugiego. Lecz samotnemu biada, gdy upadnie, a nie ma drugiego, który by go podniósł» (Koh 4, 9-10). I drugie zdanie: «Brat, który bywa wspomagan od brata, jako miasto mocne» (Prz 18, 19)”.

Oby to było owocem Jubileuszu Nadziei, który pobudził miliony ludzi do ponownego odkrycia siebie jako pielgrzymów i rozpoczęcia w sobie tego rozbrojenia serca, umysłu i życia, na które Bóg odpowiada niezwłocznie, wypełniając swoje obietnice: „On będzie rozjemcą pomiędzy ludami i sędzią dla licznych narodów. Wtedy swe miecze przekują na lemiesze, a swoje włócznie na sierpy. Naród przeciw narodowi nie podniesie miecza, nie będą się więcej zaprawiać do wojny. Chodźcie, domu Jakuba, postępujmy w światłości Pańskiej!” (Iz 2, 4-5).

Watykan, 8 grudnia 2025 r.